

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 13. júna 2022*

„Verejná služba – Vymenovanie európskych prokurátorov Európskej prokuratúry – Vymenovanie jedného z uchádzačov nominovaných Portugalskom – Neexistencia sporu medzi Úniou a niektorým z jej zamestnancov v medziach a za podmienok stanovených služobným poriadkom a PZOZ – Článok 270 ZFEÚ – Zjavný nedostatok právomoci“

Vo veci T-334/21,

Ana Carla Mendes de Almeida, s bydliskom v Sobreda (Portugalsko), v zastúpení: R. Leandro Vasconcelos, M. Marques de Carvalho a P. Almeida Sande, advokáti

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: K. Plešniak a J. Gil, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda H. Kanninen, sudcovia M. Jaeger a O. Porchia (spravodajkyňa),

tajomník: M. E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania,

vydal toto

Uznesenie

- 1 Žalobkyňa, pani Ana Carla Mendesová de Almeida, sa žalobou podanou na základe článku 270 ZFEÚ domáha zrušenia vykonávacieho rozhodnutia Rady (EÚ) 2020/1117 z 27. júla 2020, ktorým sa vymenúvajú európski prokurátori Európskej prokuratúry (Ú. v. EÚ L 244, 2020, s. 18), v rozsahu, v akom sa ním za európskeho prokurátora Európskej prokuratúry vymenúva pán José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ako aj zrušenia

* Jazyk konania: portugálčina.

rozhodnutia Rady Európskej únie z 8. marca 2021, ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť podaná 10. februára 2021 proti napadnutému rozhodnutiu (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 12. októbra 2017 prijala Rada nariadenie (EÚ) 2017/1939, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (Ú. v. EÚ L 283, 2017, s. 1). Podľa článkov 1 a 8 nariadenia sa týmto nariadením zriaďuje Európska prokuratúra ako orgán Európskej únie a stanovujú sa pravidlá jej fungovania.
- 3 Podľa článku 8 ods. 2 nariadenia týkajúceho sa štruktúry Európskej prokuratúry je táto organizovaná na dvoch úrovniach: ústrednej a decentralizovanej
- 4 Podľa článku 2 ods. 4 nariadenia 2017/1939 sú zamestnanci Európskej prokuratúry definovaní ako zamestnanci na ústrednej úrovni, ktorí poskytujú podporu kolégiu, stálym komorám, hlavnému európskemu prokurátorovi, európskym prokurátorom, európskym delegovaným prokurátorom a administratívneho riaditeľovi pri vykonávaní bežnej činnosti v rámci plnenia úloh Európskej prokuratúry podľa tohto nariadenia.
- 5 Úlohy a povinnosti európskych prokurátorov sú vymedzené v článku 12 tohto nariadenia.
- 6 Pokiaľ ide o ich vymenovanie, v súlade s článkom 16 ods. 1 nariadenia 2017/1939 každý členský štát zúčastňujúci sa na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry musí nominovať troch uchádzačov o funkciu európskeho prokurátora z uchádzačov, ktorí sú aktívnymi členmi prokuratúry alebo súdnictva príslušného členského štátu, ktorých nezávislosť je nespochybniteľná a ktorí majú kvalifikáciu požadovanú na obsadenie najvyšších prokurátorských alebo sudcovských funkcií vo svojich členských štátoch a relevantné praktické skúsenosti z vnútroštátnych právnych systémov, finančného vyšetrovania a medzinárodnej justičnej spolupráce v trestných veciach.
- 7 Článok 16 ods. 2 nariadenia 2017/1939 stanovuje, že po prijatí odôvodneného stanoviska výberovej komisie uvedenej v článku 14 ods. 3 toho istého nariadenia Rada vyberie a vymenuje jedného z uchádzačov na funkciu európskeho prokurátora za daný členský štát. V tomto ustanovení sa uvádza, že ak výberová komisia zistí, že kandidát nespĺňa podmienky, ktoré sa požadujú na výkon povinností európskeho prokurátora, jej stanovisko je pre Radu záväzné. Podľa článku 16 ods. 3 nariadenia 2017/1939 Rada sa jednoduchou väčšinou uznáva o výbere a vymenovaní európskych prokurátorov na funkčné obdobie šiestich rokov, ktoré nie je obnoviteľné a môže na konci šesťročného funkčného obdobia rozhodnúť o jeho predĺžení o najviac tri roky. Článok 16 ods. 4 toho istého nariadenia stanovuje, že každé tri roky dôjde k čiastočnej obmene jednej tretiny európskych prokurátorov a že na vymenovanie európskych prokurátorov na ich prvé funkčné obdobie a počas neho prijme Rada, uznášajúca sa jednoduchou väčšinou, prechodné pravidlá.
- 8 Podľa článku 14 ods. 3 nariadenia 2017/1939 Rada stanoví pravidlá fungovania výberovej komisie.
- 9 Článok 96 nariadenia 2017/1939 o všeobecných ustanoveniach týkajúcich sa zamestnancov vo svojom odseku 1 prvom pododseku stanovuje, že na hlavného európskeho prokurátora a európskych prokurátorov, európskych delegovaných prokurátorov, administratívneho riaditeľa

- a zamestnancov Európskej prokuratúry sa vzťahuje služobný poriadok (ďalej len „služobný poriadok“) a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Únie (ďalej len „PZOZ“), ako aj pravidlá prijaté na základe dohody medzi inštitúciami Únie na účely uplatňovania služobného poriadku a podmienok zamestnávania, ak sa v tomto nariadení neustanovuje inak. Podľa druhého pododseku tohto ustanovenia hlavný európsky prokurátor a európski prokurátori sú zamestnaní ako dočasní zamestnanci Európskej prokuratúry podľa článku 2 písm. a) PZOZ.
- 10 Pokiaľ ide o zamestnancov Európskej prokuratúry, odsek 2 toho istého článku 96 stanovuje, že nábor zamestnancov Európskej prokuratúry sa uskutočňuje v súlade s pravidlami a predpismi, ktoré sa vzťahujú na úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie.
  - 11 Dňa 13. júla 2018 prijala Rada vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2018/1696 o pravidlách fungovania výberovej komisie podľa článku 14 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2017/1939 (Ú. v. EÚ L 282, 2018, s. 8).
  - 12 Dňa 23. apríla 2019 boli na základe vnútroštátneho výberového konania vybraní traja uchádzači na funkciu európskeho prokurátora, ktorých mala nominovať Portugalská republika. Žalobkyňa patrila medzi nich. Od roku 2012 pôsobí ako prokurátorka Portugalskej republiky na Departamento Central de Investigação e Ação Penal (Ústredný odbor vyšetrovania a trestného stíhania) a v januári 2020 bola vymenovaná za koordinátorku sekcie vyšetrovania a prevencie trestnej činnosti týkajúcej sa finančných prostriedkov Únie. Medzi ďalšími dvoma úspešnými uchádzačmi bol aj pán Moreira Alves d'Oliveira Guerra. Mená troch úspešných uchádzačov boli oznámené výberovej komisii uvedenej v článku 14 ods. 3 nariadenia 2017/1939. Uchádzači boli uvedení v abecednom poradí.
  - 13 Dňa 24. októbra 2019 výberová komisia vypočula žalobkyňu a 18. novembra 2019 výberová komisia zaslala Rade svoje odôvodnené stanovisko a uviedla toto poradie troch uchádzačov navrhnutých Portugalskou republikou: 1, žalobkyňa; 2. pán Moreira Alves d'Oliveira Guerra; 3. pán João Conde Correia dos Santos.
  - 14 Rada 27. júla 2020 prijala napadnuté rozhodnutie.
  - 15 Podľa článku 2 tohto rozhodnutia:

„Za európskych prokurátorov Európskej prokuratúry sa týmto ako dočasní zamestnanci zaradení do platovej triedy AD 13 na funkčné obdobie troch rokov od 29. júla 2020, ktoré nie je obnoviteľné, vymenúvajú tieto osoby:

...

Pán ... Moreira Alves d'Oliveira Guerra.“
  - 16 Dňa 22. októbra 2020 žalobkyňa podala Rade sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu podľa článku 90 služobného poriadku.
  - 17 Dňa 5. februára 2021 podala žalobkyňa žalobu podľa článku 263 ZFEÚ, zapísanú v registri kancelárie Všeobecného súdu pod číslom T-75/21, ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia.
  - 18 Dňa 10. februára 2021 podala žalobkyňa doplňujúcu sťažnosť, v ktorej sa dovoľavala nových skutočností, ktoré mala Rada zohľadniť v odpovedi na jej sťažnosť.

- 19 V rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti menovací orgán (ďalej len „MO“) Rady považoval sťažnosť za zjavne neprípustnú z dôvodu, že by nemal právomoc jej vyhovieť.
- 20 Uznesením z 8. júla 2021, Mendes de Almeida/Rada (T-75/21, neuvverejnené, napadnuté odvolaním, EU:T:2021:424), Všeobecný súd zamietol žalobu podanú 5. februára 2021 ako neprípustnú z dôvodu uplynutia lehoty. Odvolanie proti tomuto uzneseniu je prejednávané na Súdnom dvore.

Návrhy účastníkov konania

- 21 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti,
  - zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 22 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako sčasti zjavne neprípustnú a sčasti zjavne nedôvodnú,
  - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 23 Podľa článku 126 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ak tento súd zjavne nie je príslušný rozhodnúť o žalobe alebo ak je táto zjavne neprípustná či zjavne bez právneho základu, na návrh sudcu spravodajcu môže kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania.
- 24 V prejednávanom prípade pokladá Všeobecný súd vec na základe dokumentov v spise za dostatočne objasnenú a dospel k záveru, že podľa článku 126 rokovacieho poriadku prijme rozhodnutie bez ďalšieho konania.
- 25 Na úvod je potrebné pripomenúť, že žalobkyňa podala túto žalobu smerujúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti podľa článku 270 ZFEÚ.
- 26 Z ustanovení tohto článku vyplýva, že právomoc v ňom stanovená sa vzťahuje na všetky spory medzi Úniou a jej zamestnancami v medziach a za podmienok stanovených v služobnom poriadku a PZOZ.
- 27 V tejto súvislosti žalobkyňa v žalobe odôvodňuje podanie žaloby podľa tohto článku tým, že článok 96 ods. 1 nariadenia 2017/1939 stanovuje, že na európskych prokurátorov sa okrem iného vzťahuje služobný poriadok a PZOZ, ako aj pravidlá prijaté spoločnou dohodou inštitúcií na účely uplatňovania služobného poriadku a PZOZ, pokiaľ nie je stanovené inak, a že sú prijatí ako dočasní zamestnanci Európskej prokuratúry podľa článku 2 písm. a) PZOZ. Žiadne ustanovenie nariadenia 2017/1939 však nevyklučuje uplatňovanie služobného poriadku a PZOZ na ich vymenovanie.

- 28 Žalobkyňa uvádza, že vymenovanie európskych prokurátorov sa uskutočňuje na najvyššej politickej úrovni, čo platí aj pre hlavného európskeho prokurátora, ktorého vymenúva Rada a Európsky parlament. Konštatuje však, že vykonávacie rozhodnutie 2018/1696 v bode VII.1 svojej prílohy výslovne stanovuje uplatnenie odvolacích postupov podľa služobného poriadku na uchádzačov o miesto hlavného európskeho prokurátora, ktorých výberová komisia vylúčila. To by malo viesť k výkladu vykonávacieho rozhodnutia v tom zmysle, že rovnaké opravné prostriedky sa vzťahujú aj na uchádzačov o funkciu európskeho prokurátora. Zákonodarca mal v úmysle vylúčiť len tie pravidlá služobného poriadku, ktoré nie sú zlučiteľné s povahou výberového konania európskych prokurátorov, aby sa zaručila voľba európskeho prokurátora pre každý členský štát zúčastňujúci sa na tejto posilnenej spolupráci a neprípustnosť prihlášok štátnych príslušníkov iných členských štátov.
- 29 Skutočnosť, že vykonávacie rozhodnutie 2018/1696 výslovne nestanovuje uplatňovanie ustanovení služobného poriadku na európskych prokurátorov, podľa jej názoru nebráni žalobe proti napadnutému rozhodnutiu podľa článku 270 ZFEÚ. Sťažnosť je možné podať podľa článku 90 služobného poriadku za predpokladu, že spĺňa formálne požiadavky a lehoty, ktoré sa na ňu vzťahujú, a článok 270 ZFEÚ by sa mal chápať tak, že sa výlučne uplatní nielen na osoby, ktoré majú postavenie úradníka alebo zamestnanca iného než miestneho, ale aj na osoby, ktoré si na toto postavenie robia nárok. V súlade s článkom 46 PZOZ by sa analogicky uplatňovali ustanovenia hlavy VII služobného poriadku, ktoré stanovujú, že na uchádzačov o funkciu, ktorá patrí do pôsobnosti PZOZ, sa vzťahujú články 90 a 91 služobného poriadku. Žalobkyňa ďalej odkazuje na judikatúru, podľa ktorej sa článok 270 ZFEÚ vzťahuje aj na uchádzačov o pracovné miesta úradníkov alebo zamestnancov iných ako miestnych.
- 30 Žalobkyňa dodáva, že skutočnosť, že 5. februára 2021 podala proti napadnutému rozhodnutiu tiež žalobu podľa článku 263 ZFEÚ, ktorá bola zapísaná pod číslom T-75/21, nemá žiadny význam, a spochybňuje, že by v súvislosti s touto žalobou mohla existovať prekážka začatého konania.
- 31 Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti, Rada dospela k záveru, že žalobu treba zamietnuť. Návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia považuje za zjavne neprípustný z dôvodu prekážky začatého konania a v každom prípade z dôvodu nedostatku právomoci Všeobecného súdu na jeho prejednanie podľa článku 270 ZFEÚ. Návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti považuje za zjavne nedôvodný.
- 32 V prejednávanej veci treba uviesť, že spor sa týka dvoch rozhodnutí Rady, z ktorých jedným sa za európskeho prokurátora Portugalskej republiky vymenúva jedna osoba namiesto druhej a druhým sa zamietá sťažnosť, ktorú žalobkyňa, ktorá nebola vymenovaná za európskeho prokurátora tohto členského štátu, podala proti rozhodnutiu Rady o vymenovaní.
- 33 Na určenie toho, či žalobkyňa oprávnene podala žalobu podľa článku 270 ZFEÚ proti týmto rozhodnutiam, je potrebné preskúmať, či spor medzi žalobkyňou a Radou týkajúci sa týchto rozhodnutí patrí do rámca sporov medzi Úniou a jej zamestnancami v medziach a za podmienok stanovených v služobnom poriadku a PZOZ.
- 34 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pojem spor medzi Úniou a jej zamestnancami je v judikatúre chápaný v širšom zmysle, čo vedie k tomu, že v tomto kontexte sa skúmajú spory týkajúce sa osôb, ktoré nie sú ani úradníkmi, ani zamestnancami, ale ktoré si na toto postavenie robia nárok (pozri rozsudok z 5. októbra 2004, Sanders a i./Komisia, T-45/01, EU:T:2004:289, bod 45 a citovanú judikatúru). To sa vzťahuje na osoby, ktoré sú uchádzačmi o pracovné miesto, ktorého podmienky vymenovania určuje služobný poriadok alebo PZOZ.

- 35 Pokiaľ ide o Európsku prokuratúru, je dôležité poznamenať, že nie všetky ustanovenia služobného poriadku sa na ňu ako také vzťahujú. Z nariadenia 2017/1939 vyplýva, že práve ustanovenia tohto nariadenia určujú rozsah, v akom sa určité ustanovenia služobného poriadku alebo PZOZ vzťahujú na európskych prokurátorov.
- 36 V článku 96 ods. 1 nariadenia 2017/1939 sa totiž stanovuje, že na hlavného európskeho prokurátora, európskych prokurátorov, delegovaných európskych prokurátorov, administratívneho riaditeľa a zamestnancov Európskej prokuratúry sa vzťahuje služobný poriadok a PZOZ „ak sa v tomto nariadení neustanovuje inak“.
- 37 Je potrebné zdôrazniť, že v súlade s ustanoveniami článku 2 ods. 4 a článku 12 nariadenia 2017/1939, ako je uvedené v bodoch 4 a 5, európski prokurátori nie sú súčasťou personálu Európskej prokuratúry.
- 38 Pokiaľ ide o ich vymenovanie, o ktoré ide v tomto prípade, článok 16 uvedeného nariadenia, ako sa pripomína v bodoch 6 a 7, stanovuje osobitný postup s vlastnými podmienkami.
- 39 Toto ustanovenie zaručuje najmä to, že len tie členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci týkajúcej sa zriadenia Európskej prokuratúry, budú mať na konci vymenúvacieho konania európskeho prokurátora vymenovaného Radou. Umožňuje im pred vymenovaním navrhnúť troch uchádzačov, ktorí sú vzhľadom na povinnosť týchto uchádzačov byť aktívnymi členmi prokuratúry alebo súdництва členského štátu, ktorý ich nominuje, v zásade štátnymi príslušníkmi tohto štátu.
- 40 Toto ustanovenie pritom stanovuje postup *sui generis*, ktorý je odlišný od postupu uplatniteľného na prijímanie zamestnancov Európskej prokuratúry, pričom spresňuje, že títo zamestnanci sú prijímaní v súlade s článkom 96 ods. 2 nariadenia 2017/1939 podľa pravidiel a predpisov platných pre úradníkov a ostatných zamestnancov Únie.
- 41 Je dôležité poznamenať, že postup vymenovania európskych prokurátorov nevyžaduje dodržiavanie zásady nediskriminácie na základe štátnej príslušnosti, ako sa uvádza v článku 27 služobného poriadku, v prospech štátnych príslušníkov všetkých členských štátov, teda aj tých, ktorí sa nezúčastňujú na posilnenej spolupráci.
- 42 Okrem toho z článku 16 nariadenia 2017/1939 vyplýva, že európskych prokurátorov nevymenúva ani menovací orgán, ani orgán oprávnený na uzatváranie pracovných zmlúv (ďalej len „OOUPZ“) Európskej prokuratúry, ale Rada. Skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí sa uvádza, že vybrané osoby, vrátane pána Moreira Alves d’Oliveira Guerra, sú vymenované za európskych prokurátorov ako dočasní zamestnanci v platovej triede AD 13, navyše nemôže postačovať na to, aby sa vyvodilo, že Rada pri menovaní európskych prokurátorov konala ako menovací orgán alebo OOUPZ.
- 43 Povaha postupu vymenovania európskych prokurátorov *sui generis* sa dá vysvetliť tým, že, ako Rada správne v zásade zdôrazňuje, ide o osoby, ktoré budú mať v rámci tejto spolupráce osobitnú zodpovednosť na vysokej úrovni v inštitucionálnom systéme Únie.
- 44 Je dôležité zdôrazniť, že až po vymenovaní európskych prokurátorov podľa článku 16 nariadenia 2017/1939 sú títo v súlade s článkom 96 ods. 1 druhým pododsekom tohto nariadenia zamestnaní ako dočasní zamestnanci Európskej prokuratúry podľa článku 2 písm. a) PZOZ.

Z tohto pododseku vyplýva, že do pôsobnosti PZOZ a kompetencie OOUPZ Európskej prokuratúry patria len podmienky zamestnávania a odmeňovania európskych prokurátorov. V prípade podmienok a postupov vedúcich k ich vymenovaniu je to však inak.

- 45 Keďže tieto podmienky a postupy nie sú stanovené v služobnom poriadku ani v PZOZ, spory týkajúce sa týchto podmienok a postupov nemožno považovať za spory medzi Úniou a jedným z jej zamestnancov v zmysle článku 270 ZFEÚ.
- 46 Ostatné argumenty žalobkyne nemôžu spochybniť takýto záver.
- 47 Na jednej strane sa žalobkyňa nemôže platne dovolávať uznesenia z 11. júla 1996, Gomes de Sá Pereira/Rada (T-30/96, EU:T:1996:107), na podporu tvrdenia, že správne podala žalobu podľa článku 270 ZFEÚ.
- 48 Je pravda, že body 22 až 25 uznesenia z 11. júla 1996, Gomes de Sá Pereira/Rada (T-30/96, EU:T:1996:107), obsahujú v podstate pripomenutie judikatúry, podľa ktorej sa právomoc súdov Únie rozhodovať o všetkých sporoch medzi Úniou a jej zamestnancami musí chápať v tom zmysle, že sa týka nielen sporov týkajúcich sa osôb, ktoré majú postavenie úradníka alebo iného ako miestneho zamestnanca, ale aj sporov, ktoré sa týkajú osôb, ktoré si na takéto postavenie robia nárok, a Všeobecný súd sa domnieva, že vymenovanie členov odvolacích senátov Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) sa musí napadnúť podľa odvolacích postupov stanovených v služobnom poriadku.
- 49 Riešenie prijaté v uznesení z 11. júla 1996, Gomes de Sá Pereira/Rada (T-30/96, EU:T:1996:107), však nie je možné preniesť na prejednávajúcu vec, keďže, ako Rada správne uvádza, vymenovanie členov odvolacích senátov EUIPO sa riadi inými pravidlami ako vymenovanie európskych prokurátorov. Pokiaľ ide o členov týchto odvolacích senátov, príslušné predpisy stanovujú uplatňovanie služobného poriadku, PZOZ a vykonávacích pravidiel k týmto ustanoveniam na zamestnancov, medzi ktorých patria uvedení členovia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 11. júla 1996, Gomes de Sá Pereira/Rada, T-30/96, EU:T:1996:107, body 22 a 23). Na druhej strane, pokiaľ ide o vymenovanie európskych prokurátorov, ako vyplýva z bodov 35 až 44 vyššie, normotvorca sa v nariadení 2017/1939 rozhodol zaviesť režim *sui generis*, podľa ktorého európski prokurátori nie sú súčasťou personálu Európskej prokuratúry, ako už bolo uvedené v bode 37 vyššie.
- 50 Na druhej strane príloha k vykonávaciemu rozhodnutiu 2018/1696 v časti týkajúcej sa vymenovania hlavného európskeho prokurátora, na ktorú sa žalobkyňa tiež odvoláva, neumožňuje žalobkyňi oprieť svoju žalobu o článok 270 ZFEÚ.
- 51 Z ustanovení tejto prílohy v spojení s článkami 14 a 16 nariadenia 2017/1939 totiž vyplýva, že mechanizmy vymenovania hlavného európskeho prokurátora a európskych prokurátorov sa vo všetkých fázach konania riadia vlastnými špecifikami.
- 52 V tejto súvislosti, najmä vzhľadom na skutočnosť, že výberové konanie na funkciu hlavného európskeho prokurátora sa začína verejným výberovým konaním uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie*, možnosť podať sťažnosť Rade v súlade s článkom 90 ods. 2 služobného poriadku majú len uchádzači o funkciu hlavného európskeho prokurátora proti rozhodnutiam výberovej komisie, ktoré sa ich týkajú v ich neprospech, a proti zoznamu vypracovanému touto komisiou, na ktorom títo uchádzači nie sú uvedení.

- 53 Naopak, v kontexte postupu vymenovania európskych prokurátorov, ktorý sa začína nomináciou troch uchádzačov každým členským štátom zúčastňujúcim sa na posilnenej spolupráci, nemôže byť možnosť podať sťažnosť rozšírená na rozhodnutie Rady nevymenovať niektorých kandidátov na funkciu európskeho prokurátora, ak neexistuje jasne vyjadrená vôľa zákonodarcu.
- 54 Zo všetkých uvedených skutočností vyplýva, že predmetný spor nemožno považovať za spor medzi Úniou a jedným z jej zamestnancov v medziach a za podmienok stanovených v služobnom poriadku a PZOZ v zmysle článku 270 ZFEÚ.
- 55 Všeobecný súd preto zjavne nemá právomoc rozhodnúť o tejto žalobe proti napadnutému rozhodnutiu.
- 56 Okrem toho, keďže posledné uvedené rozhodnutie nepatrí do pôsobnosti služobného poriadku a PZOZ, nemožno sa domnievať, že sťažnosť žalobkyne proti napadnutému rozhodnutiu a rozhodnutie Rady o zamietnutí tejto sťažnosti môžu patriť do pôsobnosti služobného poriadku a PZOZ. Všeobecný súd preto zjavne nemá právomoc ani na preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti.
- 57 Podľa judikatúry je to žalobkyňa, komu prináleží vykonať výber právneho odôvodnenia svojej žaloby, zvoliac najvhodnejší právny základ, a nie súd Únie (pozri rozsudok z 24. októbra 2014, Technische Universität Dresden/Komisia, T-29/11, EU:T:2014:912, bod 24 a citovanú judikatúru). Predmetnú žalobu proti napadnutému rozhodnutiu nemožno považovať za žalobu podanú na základe článku 263 ZFEÚ, keďže žalobkyňa sa výslovne dovoľavala článku 270 ZFEÚ, a to bez ohľadu na skutočnosť, že už podala žalobu na základe článku 263 ZFEÚ proti napadnutému rozhodnutiu vo veci T-75/21, na základe ktorej už bolo vydané uznesenie z 8. júla 2021, Mendes de Almeida/Rada (T-75/21, neuvverejnené, v odvolacom konaní, EU:T:2021:424).
- 58 Pokiaľ ide o rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti, v každom prípade, a to aj za predpokladu, že by žalobkyňa mala v úmysle podať žalobu proti tomuto rozhodnutiu podľa článku 263 ZFEÚ v prejednávanej veci, a bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o otázke prípustnosti takejto žaloby, stačí konštatovať, z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v bodoch 35 až 54 vyššie, že menovací orgán Rady nemal právomoc zaoberať sa sťažnosťou podanou žalobkyňou na základe článku 90 služobného poriadku, a preto ju správne zamietol. Žaloba je preto v každom prípade v tomto ohľade zjavne nedôvodná.
- 59 Žaloba sa preto musí zamietnuť.

O trovách

- 60 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať vlastné trovy konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené Radou v súlade s návrhmi Rady.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Pani Ana Carla Mendesová de Almeida je povinná nahradiť trovy konania.**

V Luxemburgu 13. júna 2022

Tajomník
E. Coulon

Predseda
H. Kanninen